

населения жильем в рамках общегосударственной программы по строительству жилья, вычитаются из облагаемого подоходным налогом дохода суммы, направленные на новое строительство или приобретение жилого дома, квартиры, а также дачи, садового домика.

С учетом вышеизложенного можно сделать вывод о том, что основной путь к решению постоянно напоминающих о себе социальных проблем проходит через стабилизацию экономики, подъем производства, что должно повлечь за собой постепенное повышение жизненного уровня населения, рост его благосостояния. Государство в рамках проводимой социальной политики предоставляет предприятию ряд налоговых льгот и освобождений. Руководитель предприятия как посредник между государственными службами и работниками в свою очередь осуществляет социальную политику внутри предприятия. Основным стимулом работающего является оплата труда, которая зависит в большей степени от финансовых возможностей предприятия, на котором он работает, а также от многих социально-экономических факторов внутри государства.

Таким образом, если государство проявляет заботу о своем существовании и существовании своих граждан, в целях социальной справедливости необходимо продолжать корректировать систему налогообложения, в том числе и в части предоставления больших возможностей в осуществлении социальной политики.

*Д.И. Егунов, ассистент
Г.Д. Бирило
БГЭУ (Минск)*

ОРГАНИЗАЦИЯ СИСТЕМЫ МЕСТНОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ НА ОСНОВЕ ФИНАНСОВОЙ САМОДОСТАТОЧНОСТИ

Местное самоуправление — децентрализованная форма управления, предполагающая известную самостоятельность, автономность местных органов, которые выступают органами местных самоуправляющихся территориальных сообществ. С позиции государственной теории самоуправления это понятие выступает в виде одной из форм организации общегосударственного управления. Местное самоуправление является неременным атрибутом любого демократического общества.

Однако достаточно эффективный механизм общегосударственного управления должен обязательно включать такой компонент, как бюджетное самофинансирование регионов, вплоть до отдельных административно-территориальных единиц.

В части обеспечения самофинансирования местного самоуправления необходимо отметить, что закрепление постоянных источников самофинансирования местного самоуправления — одно из обязательных

условий оптимізації централізовано перерозподілюваних засобів і переводить процес регіонального державного планування, регулювання і контролю в абсолютно іншу площину. В разі достаточності власних засобів на місцях вищестоячі органи державного управління здійснюють контроль тільки за цільовим їх використанням і за якістю проектів, реалізуваних на місцях. В результаті значно зменшується обсяг контролю по всіх рівнях державного управління, що дозволяє сконцентруватися на явно відстаючих регіонах.

В Республіці Беларусь витрати місцевих бюджетів в консолідованому бюджеті становлять близько 50 %. Очевидно, що принцип фінансової самодостаточності місцевих бюджетів не реалізується, так як: во-перших, засоби, передавані в розпорядження областей і районів, а також місцеві податкові платежі затверджуються при прийнятті закону про бюджет на черговий фінансовий рік, а відповідно, можуть змінитися на наступний рік. Во-других, навіть в межах одного року спостерігається централізація засобів на обласному рівні, а надходження від місцевих податків і зборів за обсягом незначительні, і вони в силу першого обставини не можуть розглядатися як постійні джерела. Іншими словами, система фінансування місцевого самоуправління в Беларусі абсолютно централізована.

Основою на платежах, з року в рік передаваних на місцевий рівень, позначити постійні податкові джерела місцевого самоуправління нескладно. Враховуючи нерівномірність економічного розвитку адміністративно-територіальних одиниць, слід орієнтуватися в середньому на 30—50 %-ну самодостаточність адміністративно-територіальних одиниць. Однак ключовим моментом організації місцевого самофінансування є визначення постійних джерел первинного (комунального) і базового рівнів, так як їх витрати орієнтовані безпосередньо на громадян, проживаючих на даній території.

Незмінним вимогою забезпечення постійних джерел місцевого самоуправління є їх закріплення за рівнями місцевого самоуправління законом постійного дієвості. На наш погляд, це цілорозумно зробити в законі «Про місцеве управління і самоуправління», таким чином закласти фінансовий фундамент під систему місцевого самоуправління.

Реалізація самофінансування місцевого самоуправління значно зменшить кількість перерозподілюваних засобів між рівнями державного управління, створить передумови до саморозвитку територій, оптимізації витрат на місцях.